

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΡΙΣΤ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΟΣ

ΤΗΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΔΡΟΜΟΝ" ΤΑ ΔΥΟ ΕΞΟΧΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ ΓΟΝΔΟΛΑ,, ΚΑΙ "Η ΜΗΤΗΡ ΤΟΥΣΟΥΛΤΑΝΟΥΣΟΥΛΕ'Ι'ΜΑΝ,

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ

Οι Βούλγαροι πρέτρομοι, μετά την ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος, κυττάζουν τώρα πῶς νὰ περισωθοῦν ἀπὸ
λοσσόν, ὁ ὁποῖος ἠνωμένος, ἀφορμὴν μόνον ζητεῖ ὅπως τοὺς συντρίψει μὲ τὴν πυγμὴν του.

πὸ τὴν διαδήλωσιν τῶν Ὀθωμανίδων αἱ ἀπο-
ταί ἀφ' οὗ ἐγένισαν τὸν ἀέρα μὲ ζητωκραυ-
γὰς ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος. ἐξήτησαν ὁμογνο-
μῶς ἐπειτα νὰ ἐλεγκταῖσι καὶ ἐπ' αὐτῶν
αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι, καταργουμένης
τῆς πολυγαμίας. Ἰδοὺ ἡ κορωνὶς τῶν ἐκπλή-
ξεων. Εὐγε εἰς τὰς Ὀθωμανίδας. Ἐδικαίω-
σαν πολλοὺς συγγραφεῖς οἵτινες τὰς περιστά-
σεων ἀνεπτυγμένας καὶ πλήρεις εὐγενῶν αἰσθημά-
των. Τοιαῦτα παραδείγματα ἐρχόμενα ὅθεν
δὲν ἀναμένονται, ἐπιφέρουσι καταπληκτικὸν
ἀποτέλεσμα. Σήμερον ἡ μονιδικὴ οἰκογενια-
κὴ ἐστία ἀναβιβάζεται εἰς τὴν προσήκουσαν
περιωπὴν. Μετὰ τὰ εὐγε ὅμως, ὡς ψυχολογί-
σωμεν μίαν ἐτι φράσιν τὴν γυναῖκα. "Ὅντως
ἡ γυνὴ εἶνε ἀπροσδιόριστος. Παντοῦ παρούσα
δὲν ἀφίει νὰ τῆς διαφύγῃ ἡ παραμικρὰ εὐ-
καιρία ἀνεκμετάλλευτος.

"Ὅς χθὲς ἀπῆλυνε τῆς ἡσυχίας ζωῆς τοῦ
χαρμεῖου καὶ ἐγένετο ἀντικείμενον φασανώ-
δους λατρείας τοῦ Ὁθωμανοῦ, εὐδαιμονογῆ-
του δὲ θαυμασμοῦ διὰ τὸν Εὐρωπαῖον, τοῦ

ἐπανεληγμένη λήψις μικρῶν δόσεων δηλητη-
ρίου ἀρκεῖ ἵνα ἐπιφέρῃ ἀνοσίαν καὶ ἀναφέρει
ἀριθμὸν τινὰ πειραμάτων ἐκτελεσθέντων ὑπ'
αὐτοῦ ἐπὶ λευκῶν μυῶν καὶ μικρῶν γαλῶν ἐξ
ὧν πικρῶνται, ὅτι, ἡ ἐσωτερικὴ λήψις τοῦ δη-
λητηρίου ἐπὶ μακρὸν παρατεθεῖτα, κατορθώνει
νὰ καταστῇ τὰ ζῷα ταῦτα ἀπολύτως ἀπηλ-
λαγμένα τῆς ὑποδορίας ἐνοφθαλμιάσεως δό-
σεων πλειστάκις θανατηφόρων τοῦ αὐτοῦ δη-
λητηρίου. Ἐκ τούτου συνάγεται πιθανῶς ὅτι
ἡ μέθοδος αὕτη τῆς ἐνοφθαλμιάσεως εἶνε ἐν
χορῇσι παρὰ τοῖς γόησι τῶν ὄψεων.

ὑπέβλεπον τὴν ὑπόθεσιν ταύτην ὑπὸ τὸν
ἐλεγχον τῆς πείρας. Κατόρθωσα νὰ δώσω γ'
ἀπορροφήσας κόνιας, ἰνδόχοιροι καὶ περι-
στερὰ μεγάλας δόσεις δηλητηρίου τοῦ ὄψεως
Cobra διὰ τοῦ στομάχου.

Μεταχειρίσθην τοιοῦτοτρόπως μέχρι δόσεων
χιλίσκας θανατηφόρων καὶ οὐδέποτε κατόρθωσα
ν' ἀποδείξω ὅτι ὁ ὄρρος τῶν ζώων τούτων
κατέστη ἀντιξοτικός.

Τὸν ἀντίον κατόρθωσα νὰ ἐμβολιάσω πολὺ

ταὶ ἡμέραν Πρακτικὴν καὶ πάντοτε εἰς ἀριθ-
μὸν περὶ τὸν 5, 7, 9 κτλ. μέγρι 15, ἀναλό-
γως πρὸς τὴν ἐπιδεκτικότητά τοῦ ἀτόμου.

Ἐὰν τὸ φυτόν συνελήγῃ τὴν 1ην Πρακ-
τικὴν τοῦ Μαρτίου καὶ εἰς τὰς θαυμαστάς
αὐτοῦ ιδιότητας ἐν εἰς ἀνωτάτω βαθμῷ. Τότε
μάλιστα εἰς εἰς ἀπεξηραμένον εἶναι ἐξαίρετον
διὰ τὰ προδιθέσθαι διὰ τὸν ἐμβολιασμόν. Ἡ
φυσιολογικὴ ἐνέργεια τοῦ Mano de Sapo εἶνε
μολὶς αἰσθητὴ, ἡ κυκλοφορία ἐπιβαρύνεται
ὀλίγον, αἰσθάνεται τις πύξιν, ἀλλ' ὅχι νευ-
ρικός ἐνοχλήσεις. Συχνάκις καταλαμβάνεται
ὑπὸ ἐρέτων ἢ ναυτίας. Πόσποι γ' ἀντιταθῇ
τις κατὰ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ ἐμψύου, δίδει
ἐὰν τὸ φυτόν ἐξημεῖτο εἰς ἐπικίνδυνον νὰ ὑ-
ποβληθῇ τις εἰς τὸν ἐμβολιασμόν.

Συνήθως ἡ ρίζα τοῦ Mano de Sapo λαμβά-
νεται νωπὴ. Ἄλλῃ ἀπαραιτήτως προφύλαξις
πρέπει γ' ἀπέχῃ τις ἐφ' ὅσον ἐτελεῖ τὴν θε-

ΗΜΕΡΗΣΙΑ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΤΟΥ "ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΥ"

ΙΟΟΟΟΦΥΛΛΑ

ομπεῖαν ταύτην πάσης γεννητηρίου ἐπιμείζας
ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην ἐνοφθαλ-
μιάσιν, ἐπὶ 2 μετὰ τὴν δευτέραν καὶ 1 μόνον
ἡμέραν μετὰ τὴν τρίτην.

Μεταχειρίζομεθα διὰ τὸν ἐμβολιασμόν ἐνι
μεγάλῳ ὁδῶντα ὄψεως, τοῦτέστιν ἐν τῶν ἀγ-
κίστρων. Ἐκλέγομεν τὰ ἀγκίστρα τῶν μᾶλλον
ιοδῶν ὄψεων, ὅπως ὁ Κροταλίας (cualtro na-
rices). Πρέπει ὁ ὄψις νὰ φονευθῇ Πρακ-
τικὴν, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν νὰ ἐξαχθῇ
τὰ ἀγκίστρα. Τὸ αὐτὸ ἀγκίστρον δύναται νὰ
χρησιμοποιηθῇ ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ἀρχίζομεν
τὸν ἐμβολιασμόν ἐπὶ τοῦ μεταστίου τοῦ ἀρι-
στεροῦ ποδός. Πρέπει νὰ προσέξωμεν τὰς
φλέδας. Τὸ δέρμα σχίζεται διὰ τοῦ ἄκρου τοῦ
ἀγκίστρου, εἰς τοῦτον ὥστε νὰ αἰματώσῃ ὁ-
λίγον. Ἡ τομὴ εἶνε σχῆμα τετραγώνου.

Ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ ποδός μεταβαίνομεν εἰς
τὴν δεξιὴν χεῖρα (καρπός) κατόπιν εἰς τὸν δε-
ξιὸν πόδα (μεταστάσιον) καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν
χεῖρα (καρπός) πάντοτε διαδοχικῶς ἀπὸ τὸ
ἐν μέρος τοῦ σώματος εἰς τὸ ἕτερον.

Ἐξακολουθοῦμεν εἰς τὸν ἀριστερόν μηρόν,
κατόπιν τὸν δεξιὸν βραχίονα, τὸν δεξιὸν μη-
ρόν καὶ ἀριστερόν βραχίονα. Τοιοῦτοτρόπως
ἀπαντα τὰ ἄκρα ἐμβολιάζονται. Εἰς τὸν κορ-
μὸν ἐκτελοῦμεν μίαν ἐνοφθαλμιάσιν ἐν τῷ
μέσῳ τοῦ στέρνου, ἄλλην εἰς τὸν τράχηλον,
καὶ τέλος μίαν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ μετώπου.
Τελειώνομεν διὰ φαινομενικῆς ἐντομῆς τετρα-
γώνου ἐπὶ τῇ γλώσσῃ.

Ἀπαιτοῦνται 7 τοῦλάχιστον ὅμοιαι σειραὶ
ἐνοφθαλμιάσεων διὰ νὰ καταστῇ ἄτομον τι
προφυλαγμένον ἀπὸ τοῦ ὄψεως καὶ συγγενῶς
νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἰδιότητά τοῦ θεραπεύειν διὰ
τῆς ἐκφυλάσεως τὰ δῆγματα καὶ τῶν ἐπικίν-
δυνωδεστέρων ἰοδῶν ὄψεων.

Καθ' ὅλον τὸν χρόνον, καθ' ὃν ὁ ἴνδός πα-
ραδίδεται εἰς τὰς διαδοχικὰς ἐνοφθαλμιάσεις
δὲν παρουσιάζεται οὐδεμία ἀξιοσημείωτος με-
ταβολὴ ἐν τῇ ὑγείᾳ αὐτοῦ. Ὑποφέρει εἰς
ἐλαφροῦς κεφαλαλγίας καὶ παραδόξῳ ἐπιθυμῇ
νὰ πῇ οἶνοπνευματώδη ποτὰ. Ἄλλ' ὅταν εἶνε
πανσέληνος, ὡς τότε καταλαμβάνεται ὑπὸ ἐρε-
θισμοῦ ἐπικινδύνου αἱ ἐγκεφαλικοὶ του δι-
νάμεις ἐξάπτονται, αἰσθάνεται ὅτι τοῦ διαφεύ-
γει τὸ λογικόν· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ πληροῦν-
ται αἵματος, ἀκατανίκητος ἀνάγκη τοῦ δάκνειν
καταποῶντας αὐτόν. Αἰσθάνεται κνησμούς εἰς
τὰ ὄφθαλμοὺς τὸ στόμα αὐτοῦ φλέγεται, ὁ στέλες
ρεεῖ ἄφρονος.

Αἰσθάνεται ὅτι θὰ ἐνδόσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν
τοῦ δάκνειν καὶ τότε φεύγει ἀπὸ τὰς δάσῃ.

Ἐκεῖ δάκνει τὰ δένδρα ἱσχυρότατα, σχίζει
τὸν φλοιὸν αὐτῶν καὶ ἐκβάλλει τὸ δηλητη-
ριον. Ὁ δηλητηριώδης αὐτοῦ στέλες μινύ-
εται μὲ τὸν χυμὸν τοῦ δένδρου καὶ παρὰ τοῦ
φαινομένου! τὸ δένδρον μαρμάρειται καὶ ξηραί-
νεται!

Ἐὰν δὲ εὐρισκόμενος ἐξ παροξυσμῷ δῆξῃ
ἄνθρωπον ἢ ζῷον, ἀλλοίμονον εἰς αὐτό, ὁ
ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῷον ὁ ἀποθάνει ἀμέσως ὡς
νὰ εἶχε δηληθῆ ὑπὸ ὄψεως.

αυφάνιστος και ερμηνεύει...
δους λατρείας του 'Οθαμανού, ευδικαιολογή-
του δὲ θαυμασμοῦ διὰ τὸν Εὐρωπαῖον, τοῦ
ὁποῖον ἡ ἀνέλιψις ἐπροσδιόριζε τὴν χανοῦμ
τρισευδαίμονα. Αὕτη σήμερον ὁμως διαψεύδει
πάντα ταῦτα καὶ παρουσιάζεται εὐσηχμος
πρὸς τῆς πεπολιτισμένης συνειδήσεως καὶ τρο-
φὴν ὑγιῶν ἰδεῶν. Πόσον ἀμαυροῦται τώρα ἡ
αἰγλή τῆς σουφραζέττας.

Ο ΠΕΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΠΑΡΑΘΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΤΑ

ΟΙ ΓΟΗΤΕΣ ΤΩΝ ΟΦΕΩΝ

- Καταπληκτικὴ τόλμη
- Ἡ μαγικὴ γάδος.
- Τί ἦδαν οἱ ψύλλαι

ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΜΕΛΕΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεςινού)

Θαυματοποιοὶ τινες παρουσιάζουσιν ὄφεις,
ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐφρόντισαν ν' ἀφαιρέσωσι τὰ
ἀγκίστρα παρουσιάζουσι τῷ ζῳφ τεμάχιον ἐ-
οιοῦχο ἢ μαλακοῦ ὑφάσματος, ἐν τῷ ὁποί-
ῳ ἰοδόλοι ὀδόντες προσηλθύνται καὶ τὸ ὁ-
ποῖον ἀποσύρουν ταχέως ὅπως θαυμάσιον τοὺς
ἐμπειρηγμένους δηλητηριώδεις ὀδόντας. Ἐπα-
ναλαμβάνουσι τὴν ἐγχείρησιν ταύτην εἰς ὥρι-
σμένα δια τμήματα διὰ νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀνα-
φυὴν τῶν ἀγκίστρων ἀντικαταστάσεως. Καὶ
τότε τὰ ἔρπετά δύναται νὰ τὰ μεταχειρισθῶ-
σιν ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου.

Ἄλλ' εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι πλεῖστοι
τῶν ἀληθῶν Ψυλλῶν, ἐβεβαιώθην περὶ τού-
του, ἐκελευσθεὶς τὰς ἀσκήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν
Κοιμπὰ ἐποδισμένων διὰ τῆς ἰοδόλου αὐτῶν
συσκευῆς ἀπολύτως ἀθίκτου. Χάρης δὲ εἰς τὴν
τελείαν ἐπίγνωσιν τῶν συνθημάτων καὶ κινή-
σεων τοῦ ἔρπετος διαφεύγῃσι σχεδὸν πάν-
ποτε τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ δηληθῶσιν. Ἐν τού-
τοις ἐνίοτε συμβαίνουσιν αὐτοῖς ἀτυχήματα
καὶ κατ' ἔτος τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀποθνήσκουσι
κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν θαυματοποιῶν αὐ-
τῶν.

Δυσχέμεθα ἐν τούτοις νὰ διαβεβαιώσωμεν ὅτι
τινὲς μετὰ αὐτῶν γνωρίζουσι πραγματικῶς
νὰ ἐμβολιάζωνται ἐναντίον τοῦ δηλητηρίου
ἀριεμένοι νὰ δηληθῶσιν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν
ὑπὸ μικρῶν ὄφρων.

Ὁ Fraser (d'Edimbourg) φρονεῖ ὅτι ἡ

κατέστη ἀντιεπιδόξια.

Τούγκντιον κατάρθωσα νὰ ἐμβολιάσω πολλὸν
μικροῦς ἰνδιγοίρους καὶ μικροῦς κονίλους,
ὀηλάζοντας ἔτι, δίδων εἰς αὐτοὺς ν' ἀπορρο-
φῇσιν ἀνὰ δύο ἡμέρας ἐλαχίστας δόσεις
ἀναμφιδόλως ἀβλαβεῖς δηλητηρίου καλῶς δια-
λελυμένου. Παρὰ τοῖς νεογεννητοῖς ζώοις τὸ
δηλητηρίον δὲν ἀπορροῦται διὰ τῶν γαστρι-
κῶν χυμῶν, καὶ ἀπορροφᾶται κατὰ μέρος ὑπὸ
τοῦ ἐντερικοῦ βλεννογόνου. Ὅταν ἡ εἰσαγο-
μένη δόσις εἶνε καταλλήλως διαλελυμένη,
ἀντέχουσι, καὶ ὅταν ἀνανεώνωμεν τὰς καταπό-
σεις ταύτας ἀνὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας κατὰ
πρώτας ἐβδομάδας ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν,
ἐμβολιάζονται τελείως ἐναντίον δόσεων ἀσφα-
λῶς θανατηφόρων διὰ τοὺς μάρτυρας τῆς αὐτῆς
ἡλικίας καὶ τοῦ αὐτοῦ βάρους. Ἄλλ' εἶνε πάν-
ποτε δύσκολον νὰ εἰσαγάγῃ τις τὸν ἐμβολια-
σμὸν εἰς τοιοῦτον σημείον, ὥστε ὁ ὄφρς ν'
ἀποκτήσῃ ἰδιότητος ἀντιεπιδόξιας. Δὲν κατάρ-
θωσα οὐδέποτε νὰ ἀνέρω τοιαύτας.

Ἐν τούτοις φρονῶ ὅτι εἶνε θανάτον νὰ
κατάρθωσωμεν τοῦτο πειραματιζόμενοι ἐπὶ
ζῳῶν ὡς τὸ πρόβατον, ἡ αἶξ, ὁ βῶς ἢ ὁ
πῶλος, ὃν τὸ ἐντερον μένει διαχωρητὸν εἰς
τὰς τοξίναις ἐπὶ περίοδον ἱκανῶς μακράν.

Ἴσως Ψύλλαι τινὲς διαπεινόμενοι ὅτι κα-
τέχουσιν οἰκονομικῶν ἀπόρρητον μεταδίδον-
τες τοῦτο ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν, μεταχειρίζον-
ται σχετικὴν μέθοδον διὰ νὰ ἐπιτύχωσιν ἀνο-
σίαν, ἐναντίον τῶν δηλητηρίων κατὰ τὴν μι-
κρὰν ἡλικίαν εἰς ἐκεῖνα τῶν ἁρόνων τεχνῶν
των, τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ διαδεχθῶσι τὸ
παρόδοξον καὶ ἐπιπερὸδες ἐπάγγελμα αὐτῶν.

— Πῶς γίνεται ὁ ἐμβολιασμός

Ἐν Μεξικῷ Ἴνδοι τινες, ὀνομαζόμενοι Cu-
rados de Culebras, γνωρίζουσι ν' ἀποκτῶσι
τὸ πλεονέκτημα, νὰ δύνανται νὰ δηληθῶσιν
ὑπὸ ἰοδόλων ὄφρων, ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου
τῆς ζωῆς των, ἐμβολιάζόμενοι πλειστάκις δι'
ὀδόντων Κροταλίου.

Κατὰ τινὰ διαμονὴν του ἐν Tuxpan ὁ ναυ-
τικὸς ἰατρός Jacobot, κάμνει ἐρευνὰν ἐπὶ τῶν
Cura-dos de Culebras τούτων καὶ πείθεται
ὅτι ἡ ἀνοσία αὐτῶν εἶνε πραγματικὴ.

Ἰσοῦ ἡ μέθοδος τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐν γρήσει
παρὰ τοῖς κατοικοῖς τοῦ Tuxpan.

Προπαρασκευαστικὴ θεραπεία εἶνε ἀπαραί-
τητος. Τὴν ἰδίαν ἡμέραν, καθ' ἣν πρόκειται νὰ
ἐμβολιασθῇ τις, λαμβάνει 5—15 φυμάτια ἐνὸς
φυτοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ὄνομα Mano de Sapo
(χεῖρ τοῦ Φρόνου, *Dorstenia contrayerva*,
Urticaeae). Πρέπει—καὶ τοῦτο εἶνε πλέον ἡ
ναγκασίον—τὰ φυμάτια ταῦτα νὰ λαμβάνων-

ΤΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΙ ΑΙ ΑΚΡΙΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΟΥ ΚΑΒΒΑΔΙΑ

ΠΕΡΙΕΡΓΟΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΛΑΜΠΑΚΗ

ΙΔ'.

Προχωροῦμεν, ἀλλὰ συντομώτερα.

Εἰς πάσας τὰς ἐπομένους αὐτοῦ ἐπιστημονι-
κὰς παρατηρήσεις παρατάσσεται πάντοτε ἐν πι-
θανῶς ἢ πιθανόν, οὕτως ὥστε οἰανδήποτε πα-
ρατήρησιν τῶ ἐπιτείνεις, σοὶ ἀπαντᾷ εἶπον πι-
θανῶς.

Μάλιστα. Ἡ ἐπιστήμη ἔχει πολλὰ πιθανὰ,
ἀλλ' ἐπὶ παραγμάτων αὐταποδείκτων θέτομεν
ποτέ τὸ πιθανόν; Ἡκούσατε ποτὲ 2 καὶ 2
πιθανόν 4; Καὶ ὁμως ἐπὶ τοιούτων ἀκριδῶς
αὐταποδείκτων θέσεων ὁ κ. Ἀδμαντίου προ-
τάσσει ἢ ἐπιτάσσει γὰ καλὸ καὶ κακὸ ἐν πι-
θανῶς ἢ πιθανόν καὶ ἐν πολὺ προκαταληπτι-
κῶν προφανῶς εἶναι καὶ τοῦτο μέθοδος τῆς
τῶν ἐπιτηδείων σχολῆς, περὶ ἧς ὁ Σωκράτης
ἔλεγεν, «οἱ τὰ πάντα εἰδότες καὶ μηδὲν ἐπιστά-
μενοι»

ΛΛ

Λοιπὸν ἐπὶ τὰ πράγματα.

Κάτω δὲ, λέγει, τοῦ δικεφάλου ἄε-
τος παρίστανται ἀντιμέτωποι ἀλλή-
λων δύο λεοντιδεῖς πιθανῶς,—φραγκι-
κὸν καὶ τοῦτο σύμβολον.

Καὶ ὁμως ὠρισμένως μόνον λεοντιδεῖς δὲν
εἶναι, ἀλλὰ θὰ σὰς ἀπαντήσῃ, βεδάκις διὰ
τοῦτο προσέτεθκα πιθανῶς.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ ὅτι δύο ζῶα ἀντιμέτωπα
εἶναι φραγκικὸν σύμβολον, περὶ τούτου ἄς ἀ-
παντήσῃ ὁ κ. Millet.

ΛΛ

Προχωροῦμεν.

Ἄλλωχού λέγει, εὔρε μετὰ φραγκικῶν
ἐμβλημάτων τὸν Βυζαντινὸν δικεφάλον ἄετον
εἶτα δὲ ἐρωτᾷ.

Μήπως ὁ Βυζαντινὸς δικεφα-
λος ἄετος, ἐπικαθήμενος ἐπὶ
φραγκικῶν ἐμβλημάτων, ἐσυμ-
βόλεξε τὴν διὰ τῆς μελιχχίας δε-

οικήσεως τῶν Βιλλαρδουένων
ἐπιτευχθεῖσαν ἔνωσιν τοῦ φραγκι-
κοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν κό-
σμον;

(«Ἀθῆναι», 11 Δεκεμβρίου
1906).

Εἰς τοῦτο ἄς ἀπαντήσωσι τὰ νήπια τῶν
σχολείων, ὅσα ἐδιδάχθησαν περὶ τῶν σταυ-
ροφοριῶν! Ταῦτα δὲ γράφει ἄνθρωπος, ὃν
αἱ ἐφημερίδες καλοῦσι Βυζαντινολόγον καὶ
αὐτὸς δὲν σπεύδει νὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὴν
εἰρωνείαν!

Φραγκικὴ μελιχχία διοικήσεις! Ἐνωσις
φράγκων καὶ Ἑλλήνων!

Προχωροῦμεν! Μὲ προτασσομένην πάντοτε
σημαίαν τοῦ «πιθανόν».

«Ὁ ναὸς πιθανὸν νὰ εἶχεν ἄλλοτε
τροῦλλον. Διότι εἰς τὸ μέσον τῶν τοι-
χογραφιῶν παρίστανται ὁ Ἅγιος Πέ-
τρος φέρων τὰς κλεῖδας καὶ ὁ Ἅγιος
Παῦλος Ἑκκλησίαν τρουλλωτὴν».

(«Ἀθῆναι» 11 Δεκεμβρ. 1906.)

Λοιπὸν, ἐπειδὴ ἐν τῷ ναῷ εὐρηται εἰκὼν
Πέτρου, καὶ Παύλου κρατοῦντος ναΐδιον
τρούλλωτον (=τὸν Παράδεισον.) διὰ τοῦτο ἡ
Ἑκκλησία ἔπαρ᾽ ποτε τρούλλον!!! ἀλλὰ τί
σὰς λέγει ἔθεσε ἐμπρὸς ἐν πιθανόν. Ἄς προ-
σκαλέσωμεν τώρα ἕνα μάστορα, ἕνα τῶν προ-
στυχωτέρων τσοῦσσιδων καὶ ἄς τοῦ εἰπωμεν,
δὲν νομίζει πιθανόν διὸ ὁ ναὸς οὕτως ἀρχαι-
κῶς εἶχεν τρούλλον; Καὶ γελῶν ὁ τσοῦσσης
βὰ σὰς εἶπη τί τὸ θέλετε τὸ πιθανόν, ἔχει ὁ
ναὸς ποθαρικὰ διὰ τρούλαν, δὲν φαίνεται ἄ-
μέσως ὅτι ποτὲ του δὲν εἶχε τοιαῦτα ὅπως ὅλα
τὰ Βυζ. ἀρχιτεκτονικὰ σχέδια τὰ ὁποῖα ἔχ-
φερουν τρούλλον;

Προχωροῦμεν.

«Αἱ σωζόμεναι λέγει σήμερον τοιχογρα-
φίαι τοῦ ναοῦ, δὲν εἶναι μεγάλου καλλιτέχνου

των βουλευτῶν Βόλου εἶχε προσέειπεν νὰ ἐπιβλέπῃται ἡ διαπύλη των παροισμῶν εἰς τοὺς παροισμοσφορημένους ἡμεδαπούς. «Δὲ ποτε δ' αὐτὸς βουλευτὴς εἶχε πεισθῆναι, ὅπως ἀπονεμῆται τὸ παρῶν».

ἔργα», καὶ ἀμέσως κατωτέρω ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ «καὶ τοιγοχαθίαι αὐταὶ εἶναι μοναδικαί. (α' Ἀθῆναι 11 Φεβρ. 1906).

Προσχωρῶμεν.

Ὁ κ. Ἀδαμαντίου ἀντιγράφει τὴν ἐν τῷ νῶφ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου διαγραφὴν:

«Ἰστορήθη ὁ θεὸς καὶ πάνσεπτος ναὸς οὐραῖος. . . . διὰ χειρὸς Χαίτης Ἡλίας ζωγράφου σωτηριῶν ἔτι αἰκῶν. γέφυρὸς ἐπομένως ὁ οὐνογράφος. Ὅλιγον δὲ κατωτέρω ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ὁμιλῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ ζωγράφου λέγει: «Ἄλλ' ὁ ἀνόνητος ζωγράφος κλπ.».

Προσχωρῶμεν: Γνωστὸν ὅτι κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς ὅλα τὰ παλαιὰ ξυλογεγλυμμένα εἰκονογραφίαι τῶν ναῶν ἀπεικονίζονται πτερωτοὶ οἱ δράκοντες. Ὁ κ. Ἀδαμαντίου βλέπει τούτους ἐν τῷ νῶφ τοῦ Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ λέγει: α' Ἡ παρὰστάσις αὕτη εἶνε μοναδική, καθ' ὅσον γνωρίζω, ἵσως ἐκ παραδόσεως τινος διατηρηθεῖσα (!) καὶ καθιστάναι αὕτη καὶ μόνη ἄξιον συνιρηρῆως τὸ μνημεῖον». (α' Ἀθῆναι 11 Δεκεμβρίου 1906.)

Ἐρωτῶμεν:

Εἰσῆλθε ποτε εἰς θεοδόξον χριστιανικὸν ναόν;

«Ὅτε δὲ ἐπιπροσφρήθη τί εἴποιεν ἐν Καλάμαις ὅτι εἰς πάντα τὰ τέμπλα εἰκονίζονται τοιοῦτοι πτερωτοὶ δράκοντες, εἰς ἀπολογία αὐτοῦ ἔγραψε: «Τὸ τέμπλον ἔχει ἐκατέρωθεν τοῦ μεγάλου εἰς τὸ μέσον σταυροῦ ἁ σ π ἰ δ α ς. Οἱ χριστιανολόγοι ἐνόμισαν ὅτι ὁμιλῶ περὶ τῆς συνήθους πειραστάσεως τῶν ὄψεων ἐπὶ τὸν σταυρόν. Ἀσιτικός καὶ ἡ Γραφή,

καὶ...

Ἡ ΕΩΡΤΗ ΤΗΣ ΥΠΗΛΑΝΘΟΚΑΦΕΠΩΛΩΝ

Ἀθροῖον εὐορτήν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ἐορτάζει τὴν ἐπέτειον αὐτοῦ εὐορτήν τὸ καλὸν

φαίνεται, καὶ παραστάσεις χριστιανικαὶ δεικνύουσι, καὶ ἡ παράδοσις τοῦ λαοῦ λέγει τοὺς πτερωτοὺς δράκοντας. Περὶ δρακόντων λοιπὴν πτερωτῶν πρόκειται καὶ οὗτοι καθιστάντες τὸ τέμπλον λόγου ἄξιον». (α' Ἀθῆναι 21 Μαΐου 1908).

Πῶς οἱ Χριστιανολόγοι ἐνόμισαν ὅτι ὁμιλεῖ περὶ τῶν ὄψεων ὑπὸ τὸν σταυρόν, ἀρῶν εἰς τὰς: α' Ἀθῆνας 11 Δεκ. 1906 ρητῶς λέγει: αὐτός: ὅτι ἐννοεῖ τὰς ἄνω τοῦ εἰκονοστασίου ἀπεικάζας, ἃς οὗτος καλεῖ καὶ ὄψεις.

Εἰς τοιαύτας δυσκόλους θέσεις πολὺ συχνὰ θὰ ἔλθῃ ὁ κ. Ἀδαμαντίου, γράφων ὅτι δὲν ἐννοεῖ τούτου ἄλλ' ἄλλο.

Εὐχαρῶς, ὡς ὁ ἴδιος γράφει, «θὰ εὐορτήσῃ εὐκαίριαν νὰ ὁμιλήσῃ διὰ μακρῶν περὶ τούτων» (α' Ἀθῆναι 21 Μαΐου 1908).

Ὅμιλῶν περὶ τῶν γενομένων λαλῶν εἰς τὰς ἐπισκοπὰς τοῦ Δαφνίου λέγει: «Κανὲν λάθος δὲν ἐγένετο. Ἡ ἐργασία ὑπῆρξε τελεία καὶ ἐπιστημονικῶς ἀκριβής. Βέβαια κανεὶς σὺν δὲ ἡρώδους δὲν θὰ νομίσῃ λάθος ὅτι ἐν Ἀ ἔστιν Ἀ καὶ ἂν παρελθὼν κανὲν ἀφῇσιν». (α' Ἀθῆναι 30 Ἀύγ. 1907).

Ἐπομένως, κατὰ τὸν κ. Ἀδαμαντίου, τὸ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ μεταβλήθην εἰς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ καὶ τὸ ΑΓΙΟΣ ΤΑΡΑΧΟΣ εἰς ΑΓΙΟΣ ΤΑΡΑΛΟΣ δὲν εἶνε κανὲν λάθος, καθὼς καὶ ἂν ἀφῇσθ τὸ ἄδρον ἀπὸ τῆς εἰκόνης τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐργασίᾳ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ἀντὶ τοῦ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ.

Τὰ ἄδρον, κατὰ τὸν κ. Ἀδαμαντίου, δὲν ἔχουν καμμίαν σημασίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

Γ. ΔΑΜΠΙΑΚΗΣ

Υφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας

Ἄλλ' ἀς εἰσαχθῶμεν εἰς λεπτομερεῖας ὁ ψηφισθεὶς κατὰ τὸ 1871 νόμος ΥΜΒ'. ἐπέστρεψε τὴν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσχωγὴν σίτου ἄρ' ἐνὸς μὲν διὰ νὰ ἔχωσιν ἐργασίαν, ἀφ' ἑτέρου ὅμως ὁ νομιθέτης ἀπῆντησεν τὴν καθ' ὅλα τὰ στοιχεῖα ἐξαγωγῆν αὐτοῦ, ἐν τῷ οὗτω προστατευθῇ καὶ ἡ ἐγχώριος παραγωγή.

Δὲν παρήλθε ὅμως πολὺς καιρὸς καὶ ὁ ψηφισθεὶς ΥΜΒ' νόμος κατέστη ἀντικείμενον καταδολιεύσεως καὶ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἀνεφάρθη τὸ ζήτημα τῶν πτύσεων, ὅπου προκύβησε γινωσκάμεναι τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ ἐκδοσιν διαφόρων ἐγκυκλίων, δι' ὧν ἐπετράκη ἡ ἐξαγωγή τῶν πτύσεων ἀναλόγως τοῦ εἰσχωριμένου σίτου.

Ἐπ' αὐτοῦ ὁ Ἀρειὸς Πάτρις ἀπεφάνθη αὐτὸ ὁ οἶτος ἀπαλλάσσεται κατὰ παντὸς φόρου ὅταν ἐξάγεται καὶ ὅλα τὰ συστατικά αὐτοῦ στοιχεῖα, καὶ οὕτως ὅταν ἐν μόνον τῶν στοιχείων αὐτοῦ ἐξάγεται.

Αὕτη εἶνε ἡ ἐρμηνεία τοῦ νόμου.

✱

Τί ὅμως κάμνουν ἀλευροβιομηχαναὶ τινες; Εἰσάγουν συνεκεία τοῦ νόμου ΥΜΒ' σίτον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὸν μετατρέπουν εἰς ἄλευρα τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, διὰ νὰ κερδίσωσι δὲ τὸν φόρον, ἐξάγουν ἴσης ποιοτήτος πίτυρα, φράζεις ἢ καὶ τρίτα ἄλευρα.

Οὕτω δὲ ἀπὸ τὴν καταδολιεύσιν τοῦ νόμου τὸ μὲν δημόσιον ζημιούται, ὠριομένη δὲ τάξις ἀλευροβιομηχανῶν κερδίζει ἀθεμίτως, ἐξ ἄλλου δὲ καὶ τὴν τιμὴν τοῦ ἐγχωρίου σίτου υποβαστάζουν.

✱

Πρὸς προστασίαν τῆς ἐγχωρίου σιτοπαραγωγῆς καὶ δὴ τῆς Θεσσαλικῆς ε-

ρῶν, οὐδένα ὅπως ζητήσῃ, οὐτοὶ ἐπείσεσθαι οἷτος ἐξασφαλίζει τὰ κέρδη ἐνίων ἀλευροβιομηχανῶν.

Ἀρχὸς

ΜΟΛΥΒΙΕΣ

Εἰμεθα σύμφωνοι μετὰ τῶν συναδελφῶν τῶν γραμμάτων ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁδὸν νάεπικρατῆ ὁμορφονία μετὰ τοῦ ὁμογενοῦς στοιχείου. Ἡ σύμφορος εἶνε ὑπερπάντων ἄλλων φέρων ἀναγκάσι εἰς τὸν Ἑλληναῖον. Οὐχ ἥττον ὅμως πρόκειται περὶ πτωχέως τυχερώτατης, τὴν ὅποιαν δὲν δύναται νὰ παρίδῃ. Ἄν ὄντοι ὁ Πατριάρχης ἐξεργάσθῃ καὶ αὐτῇ νέαν καταστάσεως, τότε καὶ αὐτὸς οὗτος θὰ κληρονομήσῃ ὅτι ἡ θέσις του δὲν εἶνε πλέον εἰς τὸ νέον καθεστὸς. Δὲν εἶνε παρὰ νὰ ἀπέλθῃ. Καὶ ἡ ἀξιοπρόσπειρα τῆς θεσεως του καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιβάλλει τὴν λύσιν ταύτην. Ἀπαιτεῖται ἀπὸρ ῥάλλαν εὐκαίριος καὶ περισσοτέρας εὐστροφίας, ἵνα ἀναιμειωπίσῃ τὰ γεγονότα, καὶ οὕτως ἀπὸρ καὶ ἡδὴ δεδηλωμένην πᾶσιν κατ' αὐτῶν.

καὶ

Εννοοῦμεν τὸ δόμολον τῆς θέσεως τοῦ ἡγεμόνος τῆς Σάμου Κοπέτης. Καὶ ὁ οὐρανὸς ἂν ἐπέπτε, δὲν θὰ ἐπροξένει εἰς αὐτὴν τὴν ἐντύπωσιν, τὴν ὅποιαν τὸ ἐπὶ ξένῃσιν ἡ μεταβολὴ τοῦ καθεστώτος. Ἐν τούτοις εἶνε ἀνάγκη οἱ Σάμιοι νὰ φωνοῦν μεγαλόφωνος καὶ νὰ μὴ ἀφῇσιν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἐρρικνῶν παθῶν καὶ μνηστειάται. Ὁ Κοπέτης θὰ λάβῃ τὰ ἐπιχειρήματα κακίας του, τιμωρούμενος ὑπ' αὐτῶν τούτων τῶν πραγμάτων.

καὶ

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ τοῦ «Ἐμποδίου» ἔλεγε συνέντευξιν μετὰ τὸν φυλάκον τέλει ὑποβῶν τῆς Γεωργίας Μελεμαῆς, ὁ ὁποῖος διαφώνησεν ἐν τῶν κοινωτικῶν ὁμογενῶν τῆς γεωργικῆς ἐν Τουρκίᾳ. Ὁ φράξας ὑπογράφει εἰπὼν ὅτι ἀποδοκιμαζέται τὸ σύνταγμα, διότι, ὅπου ἐψηφίσθη εἰς μεταρρυθμὴν κρίσιν, ἔρρεε κινὸν μετ' ἐπιτάξιν δὲ πρὸς παρεμβολὴν ὁ Τεὶς.